

ת"פ 44740/12/13 - מדינת ישראל נגד ר' פ'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 44740-12-13
ת"פ 2391-03-13
02 דצמבר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1..ר' פ'

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - שחר ג'ורנו

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - דוגמן ממועד עו"ד סיבוני

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

פסק דין בת.פ. 1194-07-12 בית משפט שלום אשדוד, שהוגש וסומן ת/ 3, יתוקן באופן שיצוין שמדובר בת/ 4 , והצילום יהיה ת/ 5.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בשני אישומים כמפורט:

ת.פ. 44740-12-13 - ב- 20.12.13, בשעה 01:00, בביתו, תקף שלא כדין את אמו, פ' ז', בכך שדחף אותה, בעת שנכנס לדירה. בתוך הדירה השתולל ושוב תקף אותה בכך שסטר בפניה. לאחר מכן יצא מפתח הבית ורץ לעבר השכנה, ש' ל', אך בשלב זה ח' ל', יליד 42', בן הזוג של אמו, אחז בו בידיו, בתגובה הנאשם תקף אותו שלא כדין בכך שאחז בסוודר שלבש, הפילו לרצפה לתוך שלולית מים ובעט בו באזור החזה. כתוצאה גרם לו חבלה של ממש, פצע במצח. את המעשים ביצע בהיותו בגילופין - עבירות של תקיפת הזקן הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם.

ת.פ. 2391-03-13 - ב- 18.4.12, בשעה 21:05, בגרם המדרגות, בבנין ברח' אבן גבירול, באשדוד, החזיק שלא כדין, סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל 1.2734 גרם נטו לצריכתו העצמית וכן החזיק בשתי אצבעות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 12.20 גרם נטו לצריכתו העצמית - עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

נתקבלו בעניינו מספר רב של תסקירים, לאחר שבית משפט מצא לנכון לשחררו להליך טיפולי לגמילה מסמים בקהילת מלכישוע.

מהתסקירים עולה שהוא כבן 24, יליד אוקריאנה, עלה ארצה בשנת 2000, רווק. עלה ארצה עם משפחתו בגיל 9. גילה קשיי השתלבות במסגרות הלימודים. ביטויי התנהגות אלימה כלפי הסביבה ושייכות לחברה שולית, תוך הזדהות עם נורמות עוברות חוק ושימוש בסמים ואלכוהול. למרות זאת, השלים 11 שנות לימוד במסגרת יכון מקצועי ושירת שירות צבאי חלקי, במהלכו נדון פעמיים בגין החזקת סם והעדר מן השירות ונדון לעונשי מאסר. הנאשם ילד מאומץ, שהוריו התגרשו. המתלונן מהווה דמות אב עבורו. אולם הם מתקשים להציב לו גבולות ולשמש כגורמים סמכותיים וחשים חוסר אונים אל מול תפקודו. הנאשם הופנה לשירות המבחן במסגרת הליך המעצר וב- 24.12.14 נקלט בקהילה הטיפולית מלכישוע והועמד בפיקוח מעצרים.

לדבריו, נהג להשתמש באופן קבוע בחשיש ובאלכוהול ואלה עמדו ברקע להתנהגותו האלימה כלפי אמו ובן זוגה. הם התרשמו שהוא לוקח אחריות ומגלה מודעות לדפוסיו ההתמכרותיים והכרה במחיר שהוא משלם על כך. הוא ביטא קושי להסתגל לתנאי המסגרת של הקהילה ורצה לעזוב, אך לאחר שכנוע הוא נשאר. הוא נתרם מההליך הטיפולי, הביע רצון להשתלב בהוסטל. גם בקהילה דיווחו על שינוי משמעותי במוטיבציה שלו בטיפול ובקבלת כללי המסגרת וכי מגלה יכולת טובה לבחינה מעמיקה של דפוסיו התנהגותיים הפוגעניים. טענו שהוא בתהליך זהות מחודשת, לא עבריינית. מגלה נחיצות, התמדה ומוטיבציה פנימית לעריכת שינוי מעמיק, לצד התמודדותו עם קשיים רגשיים והתנהגותיים.

כבר בתסקיר שהוגש לדין ביום 1.3.15, המליצו לסיים ההליך, תוך הארכת המאסר המותנה התלוי נגדו יחד עם צו מבחן ולא באו בהמלצה לצו של"צ, שכן המלצה שכזו הוגשה על ידם בתיק המתנהל בבית משפט המחוזי באר שבע.

כאמור, הדיונים נדחו מסיבות שונות. בהמשך דווח על השלמת ההליך הטיפולי בקהילה ושילובו בהוסטל לתקופה של 6 חודשים, עד ספטמבר 2015.

הנאשם החל לעבוד בתחום השיפוצים ועשה שימוש בכלים שרכש לצורך התמודדות מקדמת עם קשייו הרגשיים ואף הביע נכונות לבצע של"צ בתיק זה, ולכן גובשה תוכנית לביצוע עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות בתל-אביב ושובו על המלצתם להאריך המאסר המותנה יחד עם צו מבחן וצו של"צ.

כנגד הנאשם תלוי מאסר מותנה של 4 חודשים שהוטל עליו ב- 26.3.12, בת.פ. 256/09 בית משפט לנוער.

הדיונים נדחו, בין היתר, כדי שהסניגורית תבחן צרוף תיק זה לתיק אחר המתנהל בבית משפט מחוזי בבאר שבע, ת.פ. 12004-08-12 שבו הודה במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום, והורשע בכך שב- 18.12.10, סמוך לחצות, הצית דירה באמצעות צמיג בוער ונמלט מהמקום. כתוצאה הוזעקו מכבי אש. המתלוננים שאפו עשן ונמלטו מהמקום, לאחר ששברו את שמשות הדירה וקפצו בעד החלון החוצה ונזקקו לטיפול בבית חולים בשל שאיפת העשן. כמו כן, נגרם נזק לדלת שהצית. מפרוטוקול הדיון (ת/ 3) עלה שהיה קבוע למתן גזר דין ונדחה וכי עמדת הפרקליטות מאסר בפועל על פי מתחם עונשי של מספר שנים.

העיד כעד אופי המתלונן, מר לויאן חביב, על כך שחל שינוי ממשי בהתנהגותו של הנאשם, שהחל לעבוד ועוזר להם כלכלית, גר בביתם ונושא בהוצאות השוטפות. לעדותו, הוא גם ניתק קשר עם חבריו שהשפעתם רעה. הוא ואמו של הנאשם אינם עובדים, אלא מתקיימים מקצבת זיקנה, מצבם הכלכלי קשה. כמו כן, טען שצמצם כמויות האלכוהול ששותה. מידי פעם שותה לכל היותר, בקבוק בירה. הוא הבהיר לו שאם הוא ישתה לשוכרה, לא יאפשר לו לחזור הביתה, והוא מקשיב לו. כמו כן, העידה המתלוננת, שהיא אמו. לדבריה, בעבר שתה לשוכרה, לא הקשיב לה ולא עבד, אך חל שינוי באופן בו מתנהג, החל לעבוד ועוזר לה בבית. לדבריה, השתנה הרבה.

המתחם העונשי בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, ינוע בין אי הרשעה לעונש מרתיע.

המאסר המותנה של 4 חודשים הוטל על הנאשם בגין עבירות של שבל"ר והיזק לרכוש בזדון, איומים, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח ובית משפט לנוער החליט להרשיעו ולגזור דינו ל- 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים בגין עבירות הנהיגה, ו- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים בגין עבירות האלימות, כולל איומים, וגרם נזק בזדון, וכן לקנס כספי בסך 1,500 ₪, ופסילה מותנית של 8 חודשים לשנתיים בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה ועבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ב- 24.12.12 נדון בבית משפט שלום באשדוד, בגין עבירה של סחר בסם מסוכן, ובמסגרת הסדר טיעון, נדון ל- 8 חודשי מאסר, 8 חודשים מאסר מותנה, פסילה למשך שנה, פסילה מותנית של שנה ל- 3 שנים אם יעבור העבירה בה הורשע, או כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים, וכן קנס והתחייבות.

תלוי אם כן נגדו עונש מאסר מותנה של 4 חודשים. הפסילות המותנות לא ברות הפעלה, שכן עבירה של החזקת סם בוצעה לפני גזר הדין.

התביעה עותרת להפעלת המאסר המותנה ונשיאה בעונש.

באשר המתחם העונשי בגין תקיפת קשיש וגרימת חבלה, התביעה הפנתה רע"פ 6790/12 **זאב גולד נ' מדינת ישראל**. באותו ענין תקף את אביו הקשיש בן ה- 81 וגרם לו **חבלה חמורה**: 6 שברים בצלעות, שבר בקמיצת יד שמאל, מכות יבשות והמטומות בכל חלקי הגוף, ונזקק ל- 12 תפרים בראש. מדובר היה בנאשם שסבל מהפרעה אפקטיבית דו קוטבית ומצבים מאנים ודיכאוניים ועל רקע שימוש באלכוהול, ונגזר דינו לשנת מאסר ו- 15 חודשים על תנאי. המדינה

ערערה ובית משפט מחוזי הוסיף 8 חודשי מאסר. בית משפט עליון לא נתן רשות ערעור והוסיף כי אף שכבר שוחרר ממאסרובית משפט מחוזי החזירו למאסר בעקבות הערעור, אין בכך הצדקה למתן רשות ערעור, בהתחשב באלימות הקשה בה נקט כנגד הוריו, שהגיע עד כדי התעללות, והוסיף, כי גם 20 חודשי המאסר היא תקופה קצרה בהתחשב בנסיבות וחומרת העבירות.

כמו כן, התביעה הפנתה לת.פ. 16887-05-13 **מדינת ישראל נ' אלמליח**. אמו של הנאשם יצאה מביתה והבחינה בנאשם ושאלה מה הוא רוצה, בתגובה דחף אותה, נכנס לתוך הבית, תוך שהפר צו מניעה שהוצא על ידי בית משפט לענייני משפחה. אמו דרשה שיצא מהבית בגלל הצו, ובתגובה המשיך לתקוף אותה ודחף אותה לעבר הקיר. בשלב הזה התעורר אחיו ודרש שיצא מהבית. בתגובה חבט בפני אמו במכת אגרוף וכתוצאה היא נפלה ארצה. כשאחיו התכוון להזמין משטרה, היכה גם אותו במכות אגרוף, משך מידיו את מכשיר הטלפון וניתק את השיחה ואיים כי ירצח אותו. כתוצאה גרם חבלה בפני אמו, דם זב מפניה ונגרמה לה המטומה בלחי, וידה נשברה וגובסה. בית משפט התיחס למדיניות העונשית בגין עבירות אלימות כלפי קשישים, תוך שציטט מע"פ 2163/05 אלייב נ' מדינת ישראל, בטרם תיקון 113, המתיחס לתפקידו של בית משפט להגן על אוכלוסית הקשישים והצורך להחמיר בענישה: "חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה, ובמיוחד החלשים שבהם, כגון קשישים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולחיזוק, כדי תחושה ראויה תשוב על כנה... בית המשפט הוא אחת הכתובות ההכרחיות לציפיה זו. אין בידו ארנק של תקציבים לחיזוק הבטחון האישי, אך יש בידו חרב שבמקרים המתאימים עליו להניפה, היא חרב הענישה... המחוקק והפסיקה רואים לנגד עיניהם גם את הקורבנות, קורבנות בפועל וקורבנות פוטנציאליים, את היחיד שאתרע מזלו להיות קורבן ואת כלל החברה החוששת כי ירבו קורבנות". בית משפט מצא חומרה יתרה לכך שתקף את אמו הקשישה בתוך ביתה והפנתה להחלטות של בתי משפט מחוזים שונים וציינה כי המתחם העונשי ההולם הינה בין 15 חודשי מאסר ל- 24 חודשים.

למותר לציין, כי במקרה שבפני לא מדובר בחבלה חמורה, ומי שנחבל לא היה אביו אלא בן הזוג של האם. לא רק זאת, אלא הסניגורית הגישה צילום של הנאשם מתיק החקירה וניכר שאף הוא היה חבול מאירוע קודם בפניו (לא על ידי המתלוננים). בעיקר לא אוכל להתעלם מהבקשה של המתלוננים, האם ובן הזוג, להתחשב בנאשם בשל ההליך הטיפולי והשוני הבולט באופן בו מתנהג כיום.

הסניגורית הפנתה לע"פ 5291/12, **מוחמד אבו האני נ' מדינת ישראל**. בית משפט מחוזי באר שבע גזר הדין ל- 3 חודשי מאסר, בעבודות שירות, ונטען כי בשל שילובו בהליך טיפולי נוצרה אצלו ציפייה להצלחת הטיפול ולכך שהצלחה תשפיע על העונש. בית משפט דחה מספר פעמים את הדיון כדי לבחון את תוצאתו בטרם ייגזר הדין. בית משפט עליון ציין כי המעשה ביסודו מעשה אלימות, למרות שלמתלונן לא נגרם נזק וכי האיסור הפלילי נועד למגר אלימות ולהגן על הציבור מפניה, הן בביטויים המילוליים הקשים והן בפגיעות הפיזיות ממש. מן הראוי במקרה רגיל לתת ביטוי הולם לאינטרס הזה לצורך הגנה על הציבור והרתעה. אולם, מצאו שמדובר במקרה ייחודי המצדיק התערבות בעונש כדי להעדיף את האינטרס השיקומי שבמהות נחשב אף הוא כאינטרס ציבורי, על פני אינטרס הרתעה. כמו כן, מצאו לסטות מהתוצאה המתחייבת מיישום מבחן ההלימה לחומרת העבירה, מפני ששוכנעו שיש מקום לתת ביטוי מובהק יותר להצלחה שנחל בהליך השיקומי ובטיפולים לגמילה מהתמכרותו להימורים ולכן, בשל רצונו להשתקם והתנהגותו המאשרת זו, מצאו לנכון לקבל הערעור, באופן ש- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות יומרו לצו של"צ בהיקף של 220 שעות.

ע"פ 6058/09 יחד עם 6988/09, **משה ויצמן נ' מדינת ישראל ולהיפך**. המערער היה מעורב בניסיון לבצע שוד בחנות תכשיטים שלוהו בירי מנשק חם על ידי שותפו והורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון שוד בנסיבות מחמירות,

עבירות נשק ומעשה פזיזות ברשלנות, ונדון ל- 3 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי. עונשו של נאשם זה בשונה משותפו, נדחה, נוכח מאמצי שיקום בהם החל והדיון נדחה לצורך קבלת תסקיר משלים, ממנו עלה שהוא מתמיד במסלול השיקום, החל לעבוד, נקי מסמים, סיגל יכולת לזהות דפוסי התנהגות בעייתיים ורכש כלים להתמודד איתם ולא נפתחו תיקים חדשים. אחר התלבטות לא קלה, מתוך חשש כי אם יכלא ירדו לטימיון כל הישגיו שאינם מבוטלים. הערעור התקבל, באופן שנמנעו מעונש מאסר והוסיפו צו מבחן למשך 24 חודשים.

ע"פ 8087/03, **מיכאל כהן נ' מדינת ישראל**. המערער נטל חלק בגניבה של 2 קטנועים ששימשו לבצע 8 עבירות של חטיפת תיקים מנשים ומתוך מכוניות, מתוכם 3 מקרים לוו באלימות כלפי הנהגות וכן עבירה של החזקת 20 גרם קנבוס ושני מכשירי טלפון חשודים כגנובים וכן עבירות נוספות של הונאה בכרטיס חיוב, נהיגה בקלות ראש, הכשלת שוטר ועוד. העבירות נעברו על רקע התמכרותו לסמים ובית משפט אפשר לו להשתלב בקהילה טיפולית לצורך גמילה. התהליך הוכתר בהצלחה ושירות המבחן, המליצו להימנע ממאסר. בית משפט מחוזי גזר דינו ל- 4 שנות מאסר והפעיל מאסר מותנה במצטבר בסה"כ 6 שנות מאסר. בית משפט עליון התלבט קשות ולבסוף, בשל ההליך הטיפולי שעבר, לאחר שדחו למשך שנה כדי להמשיך ולבחון האופן בו מתנהל, שוכנעו כי מדובר במקרה חריג בגינו יש להעדיף הפן השיקומי: **"נראה לנו כי נקודת השקפתה של החברה, הנזק שיהיה כרוך במאסרו החוזר של המערער, יהיה גדול פי כמה מהסכנה הנשקפת ממנו אם יוסיף להתהלך חופשי תוך ניסיון להיחלץ כליל ממעגל הפשע"**. בנסיבות אלה, בוטל רכיב המאסר ונגזר דינו ל- 600 שעות של"צ עם צו מבחן ומאסר מותנה הוארך.

ע"פ 4041/06 **אברהם אשורוב נ' מדינת ישראל**. המערער ואח' תקפו רוכב אופניים פועל זר וגנבו ממנו מכשיר טלפון, תוך שבעטו בו והלמו באגרופ בעינו וניסו לגנוב את הארנק, עבירות שוד והוטל עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה יחד עם צו מבחן והופעל בחופף מאסר מותנה. בית משפט עליון ציין כי המערער חטא באלימות קשה כלפי אדם תמים וכי מדובר במי שחרף גילו הצעיר, צבר לחובתו הרשעות, כולל באלימות, וכי ביצע עבירה של שוד, למרות שריחף מעל ראשו מאסר מותנה. אולם, הוא שולב בהליך טיפולי, מגלה מוטיבציה ונכונות להתמיד בטיפול ונוכח ההליך הטיפולי הממושך שעבר, למרות שזו רק תחילת הדרך, לא יהיה זה נכון לשולחו לשאת מאסר מאחורי סורג ובריא, בעיקר בשל גילו הצעיר והאפשרות כי ניתן לבלום את התדרדרותו לחיי הפשע ולכן הערעור התקבל ובמקום מאסר, נדון ל- 200 שנות של"צ יחד עם צו מבחן והארכה של המאסר המותנה.

כמו כן, הפנתה הסניגורית לטבלה ובה גזרי דין שונים שבהם עקב שיקולי שיקום וטיפול, גזרו הדין לעונשים מקלים.

בנסיבות כמתואר, המתחם העונשי הראוי הינו מאסר שינוע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר, אולם מצאתי לחרוג לקולא מהמתחם העונשי הראוי משיקולי שיקום לאור כשרת הדרך הארוכה שעבר הנאשם, ולכן, תקופת המאסר תחפוף תקופת התנאי ואתיר לו לשאת אותו בעבודות שירות.

לאור האמור, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר לתקופה של 4 חודשים.

2. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר מותנה למשך 4 חודשים כפי שנפסק על

עמוד 5

תנאי בבית משפט לנוער אשדוד 26.3.12 ביום בתיק מס' 256/09 לריצוי באופן חופף.

המאסר בניכוי התקופה שהיה עצור.

3. את המאסר של 4 חודשים ישא בעבודות שירות בפארק אשדוד ים, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח אינדפורקר לבנה .

תחילת המאסר מיום 6.12.15 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

3. אני מטילה על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות, למעט איום וגרם נזק בזדון.

4. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום, גרימת נזק בזדון וכל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

5. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

הפסילה מצטברת לכל פסילה אחרת שהוטלה עליו בעבר.

הוסברה לו חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

הואיל ובלתי מורשה, חישוב הפסילה יתחיל מהיום.

6. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים במצטבר.

7. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

עמוד 6

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משום מה באי כח הצדדים לא טרחו להודיע לבית המשפט כי הנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, שאמורות להתחיל ב- 23.12.15. בנסיבות אלה, **המאסר בתיק זה יצטבר לאותו מאסר** והממונה יודיע איזה מאסר יתחיל לבצע, שכן המלצתו בתיק זה להתחיל העבודות ב- 6.12.15, מועד קרוב יותר.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב המאסר בשלב זה למשך 45 יום, דהיינו, עד ליום 17.1.16, על מנת לאפשר לתביעה להגיש ערעור. העתק החלטה זו לממונה על עבודות השירות בשב"ס, לאור העובדה שעליו כפי הנראה לשאת מאסר בעבודות שירות, בתיק בבית משפט מחוזי בבאר שבע, החל מ- 23.12.15.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ו, 02/12/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 7

רובין לביא , שופטת בכירה